

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร และรถพ่วง

“รถยนต์” หมายความว่า ยานพาหนะตั้งแต่สามล้อขึ้นไป และเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า ยานพาหนะที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีรถพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ

“รถบรรทุก” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกสิ่งของหรือสัตว์

“รถบรรทุกคนโดยสาร” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกคนโดยสารเกินเจ็ดคน

“รถพ่วง” หมายความว่า ยานพาหนะที่เคลื่อนที่ไปโดยใช้ยานพาหนะอื่นลากจูง

ข้อ ๒ อัตราความเร็วของยานพาหนะบนทางหลวงชนบทมีดังต่อไปนี้

(๑) รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ให้ใช้ความเร็วไม่เกินชั่วโมงละ ๕๐ กิโลเมตร

(๒) รถยนต์ขณะที่ลากจูงรถพ่วง หรือรถยนต์สามล้อ ให้ใช้ความเร็วไม่เกินชั่วโมงละ ๖๐ กิโลเมตร

(๓) รถบรรทุกที่มีน้ำหนักกรรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัม ไม่ว่าจะลากจูงรถพ่วงด้วยหรือไม่ก็ตาม หรือรถบรรทุกคนโดยสาร ให้ใช้ความเร็วไม่เกินชั่วโมงละ ๘๐ กิโลเมตร

ข้อ ๓ ในเขตทางที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงว่าเป็นเขตอันตราย หรือเขตให้ขับรถช้าๆ ให้ลดความเร็ว และใช้ความระมัดระวังเพิ่มขึ้นตามสมควร

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีเครื่องหมายจราจรกำหนดอัตราความเร็วต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ให้ใช้ความเร็วไม่เกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

พินิจ จารุสมบัติ

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะบนทางหลวงชนบทเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ประกอบกับมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้การกำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้